

Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2019-2020

Resultats sintètics Àrea metropolitana de Barcelona

- L'any 2019-2020, la **renda anual neta mitjana** de les llars metropolitanes de Barcelona és de **36.115 €**.
- L'any 2019-2020, el **19,3%** de la població metropolitana es troba **en situació de risc de pobresa** (633,9 milers de persones). Aquesta proporció és **més elevada a la primera corona metropolitana** (21,0%) que al municipi de Barcelona (17,6%).
- La població metropolitana que presenta **situacions de carència material** o impossibilitat per consumir béns bàsics **ha augmentat del 12,0% al 15,5%** entre 2018-2019 i 2019-2020. Les situacions de **carència material severes** afecten al **6,3%** de la població metropolitana.
- La població que s'ha **endarrerit en el pagament de rebuts de l'habitatge o de compres ajornades** ha augmentat 5 punts (del 8,3% en 2018-2019 al **13,3% en 2019-2020**).
- La població metropolitana **en risc de pobresa o exclusió** se xifra l'any 2019-2020 en el **23,7%**.
- L'any 2019-2020, el **13% de la població metropolitana destina més del 40% dels seus ingressos a costos associats amb l'habitatge**. En el cas de la població que viu en **habitatges de lloguer** el percentatge és del **35,2%**.

Nota informativa

- La informació relativa als ingressos de les llars que recull l'EMCV fa referència a l'any anterior de l'operació. Per tant, les dades d'ingressos de l'EMCV 2019-2020 encara no copen l'impacte que hagi pogut ocasionar la pandèmia. En canvi, la informació relativa a la privació material sí que fa referència a l'any corrent d'aquesta operació estadística i, per tant, sí que reflecteixen ja alguns efectes de la crisi pandèmica. És necessari tenir això en compte a l'hora d'interpretar els resultats.

- Durant el treball de camp de 2020 de l'ECV (a partir de la qual es construeix l'EMCV) no es van realitzar entrevistes presencials, com és habitual. Per evitar riscos de salut en el context de pandèmia, la recollida d'informació es va realitzar per via telefònica i la grandària mostral es va veure reduïda.

Ingressos mitjans

El 2019-2020 la renda anual neta mitjana de les llars metropolitanes de Barcelona segueix la tendència ascendent dels darrers anys i se xifra en 36.115 €. Territorialment, la mitjana d'ingressos anual de les llars és superior al municipi de Barcelona (37.499 €) que a la resta de l'àrea metropolitana (34.624 €).

Taula 1. Renda anual neta mitjana per llar, persona i unitat de consum (euros). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2019-2020

	Barcelona				Resta àrea metropolitana de Barcelona				Àrea metropolitana de Barcelona			
	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020
Renda anual neta mitjana per llar	35.605	36.183	36.331	37.499	30.727	32.264	33.057	34.624	33.251	34.292	34.757	36.115
Renda anual neta mitjana per persona	15.140	15.474	15.593	15.979	12.124	12.782	13.023	13.586	13.628	14.124	14.303	14.778
Renda anual neta mitjana per unitat de consum	21.926	22.390	22.567	23.127	18.348	19.248	19.587	20.391	20.133	20.814	21.071	21.754

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2019-2020.

Desigualtat social

El *coeficient de Gini*¹ és un dels indicadors estàndards més utilitzats per mesurar la desigualtat econòmica i l'any 2019-2020 és del 0,311 pel conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona. Internament a la metròpoli, la ciutat central continua sent més desigual en termes de distribució de rendes que la primera corona metropolitana. No obstant, les dades de la darrera edició de l'EMCV mostren un descens de la desigualtat a la ciutat central i un lleuger augment a la resta de l'àrea metropolitana.

Taula 2. Coeficient de Gini. Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2019-2020

	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020
Barcelona	0,334	0,338	0,340	0,314
Resta àrea metropolitana de Barcelona	0,315	0,310	0,295	0,304
Àrea metropolitana de Barcelona	0,329	0,328	0,321	0,311

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2019-2020.

¹ El *coeficient de Gini* és un indicador que mesura el grau de desigualtat de la distribució de renda. La seva puntuació se situa entre 0 (màxima igualtat) i 1 (màxima desigualtat).

Llindar de risc de pobresa

D'acord al criteri harmonitzat d'Eurostat, el llindar de risc de pobresa es fixa en el 60% de la mediana dels ingressos equivalents² de la població. Per tant, aquest llindar varia en funció de com ho faci també la mediana dels ingressos de la població cada any. Per tal d'obtenir una idea del nivell d'ingressos familiars que situaria (o no) a la població en risc de pobresa en funció de la composició de la seva llar, és possible calcular valors il·lustratius del llindar de risc de pobresa per als diferents tipus de llar.

L'any 2019-2020 a l'àrea metropolitana de Barcelona, el llindar de risc de pobresa se situa per les llars unipersonals en 11.512 € anuals i per les llars composades per dos adults i dos infants en 24.176 € anuals. Respecte l'any 2018-2019, el llindar de risc de pobresa s'ha incrementat un 4% (i un 11% en termes acumulats al llarg del període observat).

Taula 3. Llindar de risc de pobresa (60% de la mediana d'ingressos) segons tipus de llars (euros, valors il·lustratius). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2019-2020

	Llindar de risc de pobresa			
	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020
Unipersonals	10.353	10.789	11.053	11.512
Llars de dos adults i dos infants	21.742	22.658	23.211	24.176
Llars de dos adults sense infants	15.530	16.184	16.579	17.268
Llar d'un adult amb dos infants	16.565	17.263	17.685	18.420

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2019-2020.

Risc de pobresa

La *taxa de risc de pobresa* mesura la pobresa en termes relatius. És a dir, indica la proporció de persones que, es considera, tenen ingressos baixos en relació al conjunt de població que forma part de la seva comunitat (en aquest cas, l'àrea metropolitana de Barcelona). En concret, és la població que disposa d'uns ingressos equivalents inferiors al llindar de risc de pobresa.

² Els ingressos equivalents són els ingressos per unitat de consum, estimats a partir de l'escala de l'OCDE modificada. Segons aquesta escala, el primer adult de cada llar tindria un valor d'1 com a unitat de consum, la resta d'adults de 0,5 i els menors de 14 anys de 0,3.

L'any 2019-2020 el 19,3% de la població metropolitana viu en risc de pobresa (633,9 milers de persones). Aquest percentatge és lleugerament inferior al registrat als darrers anys. La mateixa tendència descendent s'observa al municipi de Barcelona (del 18,9% al 17,6%). A la primera corona metropolitana la taxa de risc de pobresa es manté constant i continua sent superior a la que es registra a la ciutat.

Taula 4. Taxa de risc de pobresa* (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2019-2020

	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020
Barcelona	19,2	19,7	18,9	17,6
Resta àrea metropolitana de Barcelona	22,4	22,8	21,1	21,0
Àrea metropolitana de Barcelona	20,8	21,3	20,0	19,3

*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2019-2020.

El risc de pobresa a l'àrea metropolitana de Barcelona, però, varia en funció de les característiques sociodemogràfiques de la població.

Pràcticament 3 de cada 10 infants es troben en risc de pobresa a la conurbació l'any 2019-2020 (28,2%). Aquesta proporció es redueix a mesura que augmenta l'edat, constituint la població de 65 anys i més la menys afectada per la insuficiència d'ingressos (16,6%). Aquest patró de pobresa es reproduïx també tant a la ciutat central com a la primera corona metropolitana.

Per lloc de naixement, la població nascuda fora d'Espanya és la que presenta un risc de pobresa més elevat l'any 2019-2020 a l'àrea metropolitana de Barcelona (38,9%), el triple del que es registra per la població nascuda a Espanya (12,3%). A més, s'observen diferències significatives en el risc de pobresa de la població d'origen autòcton segons el seu lloc de residència: del 10,4% al municipi de Barcelona i del 14,1% a la primera corona metropolitana.

El nivell educatiu esdevé un factor protector vers el risc de patir una situació de pobresa. A mesura que s'assoleixen més estudis, més es redueix aquest risc. L'any 2019-2020, 1 de cada 4 residents a la metròpoli amb estudis obligatoris o inferiors viu amb uns ingressos anuals inferiors al llindar de risc de pobresa. Pels que han obtingut titulacions secundàries post-obligatòries el risc és del 18,6%, mentre que per les persones amb estudis superiors la taxa és inferior al 10% (9,3%).

En relació a la composició de les llars, les diferències també són rellevants. L'any 2019-2020, la població metropolitana que viu sola i les llars amb infants dependents són les més vulnerables econòmicament. El 28,6% de les persones que viuen soles es troba en situació de risc de pobresa, així com el 24,2% de la població que viu en llars amb infants dependents. En el cas de la població que viu sola, el seu risc de pobresa és significativament més elevat a la primera corona metropolitana (33,7%).

**Figura 5. Taxa de risc de pobresa* segons característiques socials (% total població).
Àrea metropolitana de Barcelona, 2019-2020**

	Barcelona	Resta àrea metropolitana de Barcelona	Àrea metropolitana de Barcelona
Total	17,6	21,0	19,3
Sexe			
Homes	17,7	19,5	18,6
Dones	17,5	22,5	20,0
Grups d'edat			
Menors de 16 anys	25,9	30,0	28,2
De 16 a 34 anys	19,5	23,3	21,3
De 35 a 64 anys	15,4	17,4	16,4
De 65 anys i més	14,6	19,0	16,6
Lloc de naixement			
Espanya	10,4	14,1	12,3
Resta del món	34,8	45,4	38,9
Nivell d'estudis			
Estudis obligatoris o inferiors	26,2	24,6	25,2
Estudis secundaris post obligatoris	19,8	17,2	18,6
Estudis superiors	7,3	12,2	9,3
Tipus de llar			
Unipersonal	24,7	33,7	28,6
Llars sense infants dependents	9,9	12,3	11,1
Llars amb infants dependents	23,0	25,1	24,2
Relació amb l'activitat			
Ocupats	10,6	13,5	12,1
Aturats	36,5	35,8	36,2
Jubilats	11,1	13,1	12,0
Altres situació d'inactivitat	25,7	30,4	28,1

*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2019-2020.

Per últim, la relació amb l'activitat és un altre factor molt lligat amb el risc de patir pobresa. L'atur (36,2%) i algunes situacions d'inactivitat al marge de la jubilació (28,1%) representen els principals riscos socioeconòmics a la metròpoli de Barcelona. A l'inrevés, l'ocupació i la jubilació, esdevenen elements protectors. Amb tot, el 12% de la població ocupada i de la població jubilada de l'àrea metropolitana de Barcelona es troba en risc de pobresa.

Transferències socials

Els resultats de la taxa de risc de pobresa abans i després de transferències socials informen de l'eficàcia del sistema de protecció social respecte la garantia d'ingressos de la població. En termes generals, l'any 2019-2020 en el conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona la població en risc de pobresa va passar de constituir el 40,7% abans de transferències socials al 19,3% després de rebre'n, una reducció del 52%.

Els mateixos resultats segons grups d'edat mostren la importància de les pensions de jubilació i de viudetat en termes de reducció de pobresa. La població de 65 anys i més és la que clarament redueix més el seu risc de pobresa després de rebre prestacions socials (del 81,4% al 16,6%). L'altre tipus de prestació amb major capacitat de protecció és la d'atur contributiu, la qual recau sobretot en la població de 35 a 64 anys, reduint el risc de pobresa del 29,1% al 16,4%. Tanmateix, les dades posen de relleu les limitacions que presenta el sistema de protecció social en relació a la reducció de la pobresa infantil i juvenil.

Taula 6. Taxes de risc a la pobresa* abans i després de transferències socials segons grups d'edat (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2019-2020

		Abans de transferències socials	Després de totes les transferències socials	Reducció del risc de pobresa amb el total de transferències socials (variació percentual)
Barcelona	Menors de 16 anys	33,5	25,9	-22,7
	De 16 a 34 anys	27,8	19,5	-30,1
	De 35 a 64 anys	27,9	15,4	-44,6
	De 65 anys i més	79,8	14,6	-81,8
	Total	39,4	17,6	-55,4
Resta àrea metropolitana de Barcelona	Menors de 16 anys	34,8	30,0	-13,9
	De 16 a 34 anys	37,0	23,3	-37,0
	De 35 a 64 anys	30,3	17,4	-42,7
	De 65 anys i més	83,3	19,0	-77,2
	Total	42,0	21,0	-49,9
Àrea metropolitana de Barcelona	Menors de 16 anys	34,2	28,2	-17,7
	De 16 a 34 anys	32,2	21,3	-33,9
	De 35 a 64 anys	29,1	16,4	-43,6
	De 65 anys i més	81,4	16,6	-79,6
	Total	40,7	19,3	-52,5

*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2019-2020.

Privació material

La privació material es defineix com la manca forçada de capacitat per consumir una sèrie de béns considerats com a bàsics en el context europeu per assolir quotes de benestar estàndards³. A diferència de la renda de les llars, les qüestions vers la privació material que recull l'enquesta fan referència a l'any de la seva realització. En aquest cas doncs, els indicadors sí que copen el primer impacte de la crisi econòmica derivada de la pandèmia de la Covid-19.

L'any 2019-2020 la proporció de població metropolitana en situació de privació material moderada (privació en almenys 3 ítems) és del 15,5%, mentre que la privació material severa (privació en almenys 4 ítems) afecta al 6,3%. En ambdós indicadors, s'ha produït un increment d'aproximadament del 30% respecte al període previ a la pandèmia. En canvi, la intensitat de la privació es manté constant. La població metropolitana que pateix privació material l'any 2019-2020 presenta carències en 3,5 ítems de mitjana.

En termes territorials, és a la ciutat de Barcelona on es produeix una ampliació de la privació material més significativa.

Taula 7. Taxes de privació material i de privació material severa i intensitat de la privació (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2019-2020

	Barcelona				Resta àrea metropolitana de Barcelona				Àrea metropolitana de Barcelona			
	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020
Taxa de privació material	15,1	15,0	12,2	16,8	14,9	13,1	11,7	14,2	15,0	14,1	12,0	15,5
Taxa de privació material severa	4,8	4,5	4,7	7,5	5,7	5,4	4,3	5,0	5,3	4,9	4,5	6,3
Intensitat de la privació	3,4	3,4	3,6	3,6	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,6	3,5

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2019-2020.

L'anàlisi d'aquest fenomen en relació a l'edat de la població permet observar que són els menors de 35 anys els que més pateixen la privació de béns bàsics l'any 2019-2020 (18,8% els infants i 19,6% els de 16 a 34 anys). La població de 65 anys i més, malgrat

³ Els ítems que estableix l'Eurostat en el càlcul de les taxes de privació són els següents: (1) no poder fer front a despeses imprevistes; (2) no poder permetre's anar de vacances almenys una setmana l'any; (3) haver tingut endarreriments en el pagament de rebuts de l'habitatge o de compres ajornades; (4) no poder permetre's ingerir un àpat de carn, pollastre o peix almenys cada dos dies; (5) no poder permetre's mantenir l'habitatge a una temperatura adient; (6) no poder permetre's tenir rentadora; (7) no poder permetre's tenir televisió en color; (8) no poder permetre's tenir telèfon; (9) no poder permetre's tenir automòbil.

constituir el grup amb menor taxa, és la que més ha incrementat la privació en el context de pandèmia.

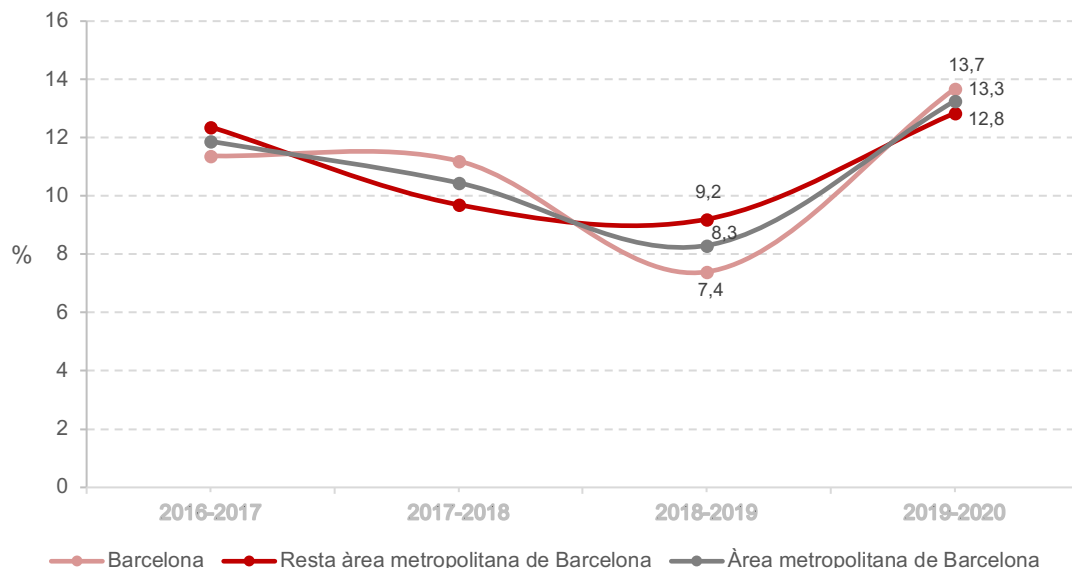
Taula 8. Taxa de privació material segons grups d'edat (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2018-2019 — 2019-2020

	Barcelona		Resta àrea metropolitana de Barcelona		Àrea metropolitana de Barcelona	
	2018-2019	2019-2020	2018-2019	2019-2020	2018-2019	2019-2020
Menors de 16 anys	18,5	23,5	14,9	15,0	16,5	18,8
De 16 a 34 anys	13,5	21,0	14,4	18,1	13,9	19,6
De 35 a 64 anys	12,1	15,2	11,6	13,5	11,8	14,3
De 65 anys i més anys	6,8	11,0	6,0	10,8	6,4	10,9
Total	12,2	16,8	11,7	14,2	12,0	15,5

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2019-2020.

L'ítem inclòs en el concepte de privació material que més ha augmentat arrel la pandèmia ha estat *'l'endarreriment en el pagament de rebuts de l'habitatge o de compres ajornades'*. L'increment ha estat de 5 punts percentuals al conjunt de l'àrea metropolitana (del 8,3% al 13,3%). El percentatge de població que ha patit aquesta dificultat el darrer any a la ciutat de Barcelona quasi s'ha doblat (del 7,4% al 13,7%).

Figura 9. Endarreriments en el pagament de rebuts de l'habitatge o de compres ajornades (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2019-2020

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2019-2020.

Risc d'exclusió social

La taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROPE) mesura la població que es troba almenys en una de les següents situacions: risc de pobresa, privació material severa o baixa intensitat laboral a la llar⁴. Segons aquest indicador, l'any 2019-2020 el 23,7% de la població metropolitana es troba en risc de pobresa o exclusió, augmentant lleugerament respecte l'any anterior.

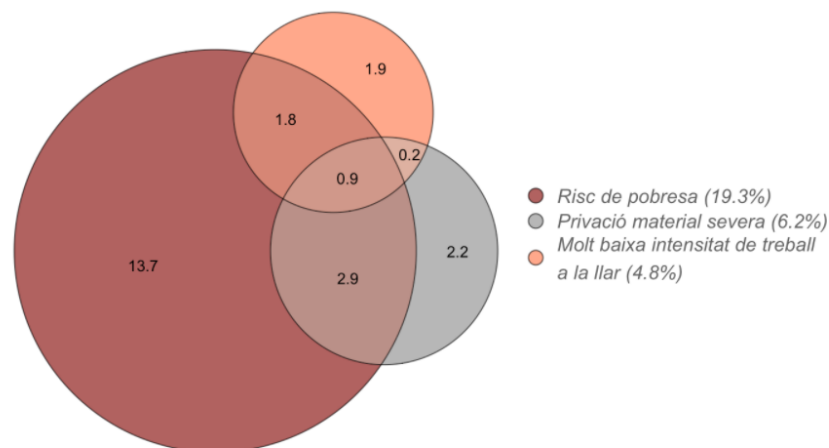
Taula 10. Taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROPE) i components (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2019-2020

	Barcelona				Resta àrea metropolitana de Barcelona				Àrea metropolitana de Barcelona			
	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020
Taxa AROPE	23,1	23,5	22,6	22,6	26,3	26,8	23,4	24,8	24,7	25,1	23,0	23,7
Taxa de risc de pobresa	19,2	19,7	18,9	17,6	22,4	22,8	21,1	21,0	20,8	21,3	20,0	19,3
Taxa de privació material severa	4,8	4,5	4,7	7,5	5,7	5,4	4,3	5,0	5,3	4,9	4,5	6,3
Molt baixa intensitat de treball a la llar*	4,6	5,6	5,6	5,2	6,7	7,2	5,0	4,4	5,7	6,4	5,3	4,8

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2019-2020.

* Percentatge sobre la població de 0 a 59 anys.

Gràfic 11. Interseccions entre les subpoblacions afectades pels components de la taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROPE) (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2019-2020

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2019-2020.

⁴ Llars on els membres en edat de treballar ho van fer per sota del 20% del seu potencial de treball durant l'any anterior al que es va realitzar l'entrevista. Aquest indicador es calcula sobre la població de 18 a 59 anys i s'informa per la població de 0 a 59 anys. En el càlcul de les interseccions entre els ítems que conformen l'AROPE s'informa sobre el total de la població.

Les situacions més greus de pobresa, és a dir, aquelles on es produeix la simultaneïtat entre almenys dos de les problemàtiques assenyalades, afecten al 5,8% de la població metropolitana.

L'impacte social dels costos de l'habitatge

Els costos associats a l'habitatge que assumeixen les llars (interessos hipotecaris⁵ o rebuts de lloguer, de subministraments, d'assegurances, etc.) segueixen una tendència creixent als darrers anys. En termes generals, la despesa mensual mitjana en habitatge de les llars metropolitanes acumula un augment del 6,3% des de l'any 2016-2017 (de 450 € en 2016-2017 a 478 € en 2019-2020).

Des d'una òptica territorial, la despesa de l'habitatge pel conjunt de la població és més elevada al municipi de Barcelona que a la resta de l'àrea metropolitana de Barcelona. Entre 2018-2019 i 2019-2020, l'increment més important dels costos de l'habitatge s'ha produït entre els llogaters de la ciutat (de 849 € a 932 €), tot i que pels llogaters de la resta de la primera corona s'acumula un creixement percentual ençà el 2016-2017 de pràcticament el 14% (de 699 € a 794 €).

Tabla 12. Despesa mensual mitjana en habitatge segons règim de tinença (€ mensuals/llar). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2019-2020

	Barcelona				Resta àrea metropolitana de Barcelona				Àrea metropolitana de Barcelona			
	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020
En propietat totalment pagada	254	251	247	245	224	228	223	231	238	239	234	237
En propietat amb pagaments ajornats	458	478	508	433	407	389	406	392	426	424	445	409
En lloguer o relloguer	872	880	849	932	699	748	759	794	810	831	815	875
Total	520	542	546	535	381	396	409	423	450	469	477	478

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2019-2020.

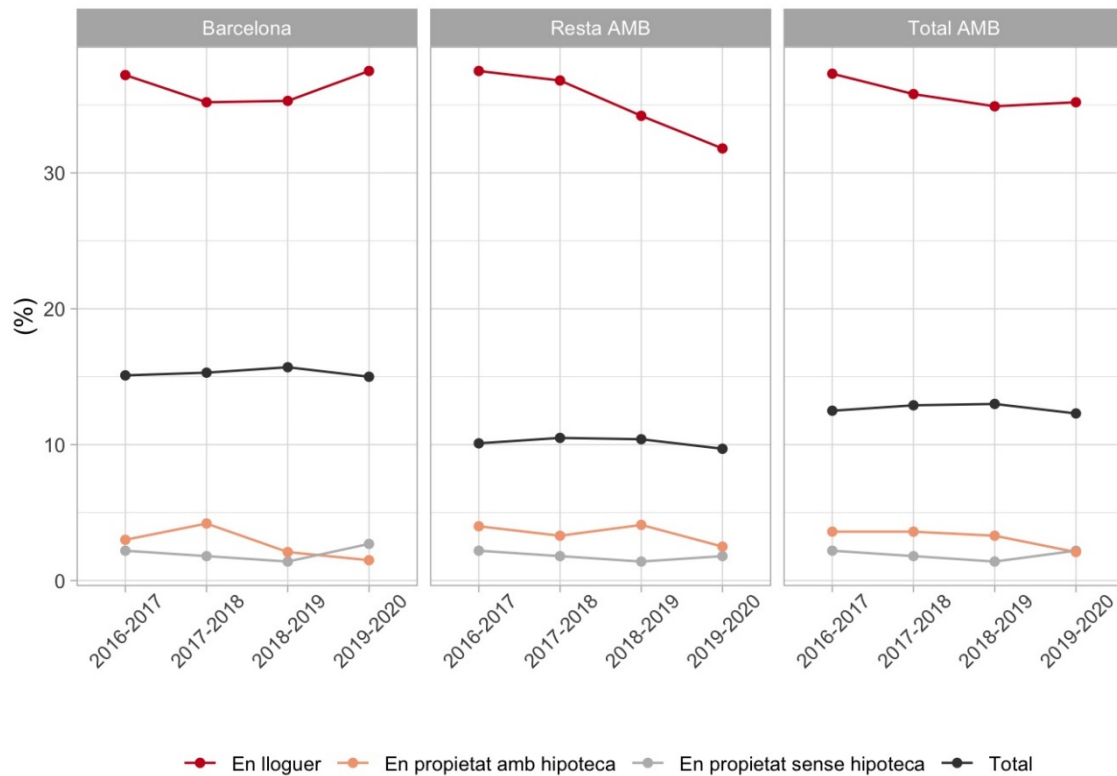
L'any 2019-2020, el 13% de la població metropolitana destina més del 40% dels seus ingressos a despeses de l'habitatge⁶ (sobrecàrrega de despeses de l'habitatge). Aquesta xifra es manté estable durant els darrers anys, així com la incidència més elevada a la ciutat central (15% a Barcelona i 9,7% a la primera corona). La sobrecàrrega

⁵ Els indicadors estàndards a la Unió Europea relatius a la despesa d'habitatge només consideren la part d'interessos de l'hipoteca, mentre que la part d'amortització es considera inversió i, per tant, no computa com a despesa.

⁶ La taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge mesura aquesta situació.

de despeses de l'habitatge a l'àrea metropolitana de Barcelona s'eleva fins el 35,2% per la població en règim de lloguer, mentre que entre els propietaris el percentatge de població que pateix aquesta situació és residual.

Gràfic 13. Taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge segons règim de tinença (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2019-2020

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2019-2020.

Nota metodològica

Les *Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida* (EMCV) és una operació d'estadística experimental que s'emmarca en l'actuació estadística "Estimació territorial de l'Enquesta de condicions de vida", reconeguda en el Pla Estadístic de Catalunya 2017-2020. Aquesta nova font de dades pren el relleu de la que fins ara havia estat la referent en l'àmbit metropolità en matèria de condicions de vida, l'*Enquesta de condicions de vida i hàbits de població* (ECVHP)⁷, també coneguda com l'*Enquesta Metropolitana*.

Les EMCV es construeixen a partir de les dades que ofereix l'*Enquesta de condicions de vida* (ECV), una operació de periodicitat anual realitzada per l'INE des de 2004 i ampliada a Catalunya per l'Idescat i l'IERMB des de 2016⁸. El mètode d'elaboració de les EMCV ha estat dissenyat i desenvolupat conjuntament per l'IERMB i l'Idescat. Aquest mètode es basa en la suma de mostres (*data pooling*) de dues edicions consecutives de l'ECV, aplicant els procediments pertinents per construir una mostra estrictament transversal i (re)calibrada per les diferents corones metropolitanes que conformen l'àmbit metropolità.

Més informació: <https://iermb.uab.cat/ca/enquestes/cohesio-social-i-urbana>

Conceptes bàsics

Llar privada

Persona o conjunt de persones que ocupen un habitatge familiar principal en què comparteixen despeses i participen conjuntament en el seu manteniment.

Ingressos nets de la llar

Ingressos nets que els membres de la llar han percebut durant l'any anterior al de l'entrevista. (Per tant, en l'enquesta del 2016 es pregunta pels ingressos percebuts el 2015.). La renda familiar disponible es calcula a partir dels següents components:

- (+) Renda bruta monetària o quasi monetària de l'assalariat
- (+) Renda bruta no monetària de l'assalariat
- (+) Cotitzacions socials a càrrec de l'ocupador

⁷ De l'ECVHP s'han realitzat fins a 6 edicions amb una periodicitat quinquennal entre 1985 i 2011.

⁸ Amb el suport del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona.

- (+) Beneficis o pèrdues monetàries brutes de treballadors per compte propi (inclosos drets de propietat intel·lectual)
- (+) Valor dels béns produïts per a autoconsum
- (+) Prestacions per atur
- (+) Prestacions per vellesa
- (+) Prestacions per supervivència
- (+) Prestacions per malaltia
- (+) Prestacions per invalidesa
- (+) Ajuts per a estudis
- (+) Ajuts per a família/fills
- (+) Ajuts per exclusió social no classificada en altres apartats
- (+) Ajuts per a habitatges
- (+) Lloguer imputat
- (+) Renda procedent del lloguer d'una propietat o terreny
- (+) Interessos, dividends i guanys d'inversions de capital en empreses no constituïdes en societats
- (+) Transferències periòdiques monetàries percebudes d'altres llars
- (+) Renda percebuda per als menors de 16 anys
- (-) Interessos pagats de préstecs hipotecaris
- (-) Cotitzacions socials a càrrec de l'ocupador
- (-) Impost sobre la renda i cotitzacions socials (inclou devolucions/ingressos complementaris per ajustos en impostos sobre la renda, impost sobre la renda retinguda en origen i cotitzacions socials, si s'escau)
- (-) Impost sobre el patrimoni
- (-) Transferències periòdiques monetàries pagades entre llars

Renda mitjana per persona

La renda mitjana per persona s'obté dividint els ingressos nets de la llar entre el nombre de membres d'aquesta llar.

Renda mitjana per unitat de consum de la llar i de les persones

Els ingressos per unitat de consum de la llar s'obtenen dividint els ingressos totals de la llar entre el nombre d'unitats de consum (membres de la llar) que componen la llar. Cada membre té un pes específic. Per determinar el nombre d'unitats de consum equivalents de les llars s'utilitza l'escala de l'OCDE modificada, que dona un pes d'1 al primer adult, un pes de 0,5 a la resta d'adults i un pes de 0,3 als menors de 14 anys. Una vegada s'ha calculat l'ingrés per unitat de consum de la llar s'adjudica aquest a cada membre de la llar.

Mediana d'ingressos

És el valor que, un cop ordenats tots els individus segons els ingressos (de menys a més), en deixa una meitat per sota d'aquest valor i l'altra per sobre.